

[Kristen Amby.]

gen, hvis der skal være Mening i det, at gaa ind paa den samme Tanke med Hensyn til Produktionen af Landbrugsvarer.

Socialministeren (Steincke): Jeg maa sige, at jeg havde ikke ventet denne korte Bemærkning fra det ærede Medlem. Men det er maaske netop, fordi det ærede Medlem ikke er Landbruger, han har fremsat den, thi var han det, og navnlig hvis han havde været med i Forhandlingerne i de sidste Maaneder, vilde han vide, at vi egentlig ikke har beskæftiget os med stort andet end at finde ud af, hvorledes vi skulde sikre Landbruget en tilstrækkelig betryggende Levestandard, saa vidt som det overhovedet er gørligt under de forhaandenværende Forhold.

Jeg maa afvise denne Indvending. Jeg synes, at Rigsdagen har gjort paa dette Omraade alt, hvad man, saaledes som Forholdene ligger, kan gøre. Men jeg vil gerne tilføje, at mine Udtalelser om at sikre Levestandarden, strækker sig principielt ikke videre end til Lønarbejderne. (*Kristen Amby:* Naa-aa!). Ja, jeg udtaler mig altid klart og tydeligt, principielt strækker de sig ikke saa langt, at jeg vil garantere enhver stor Gaardmand eller Godsejer eller Embedsmand den Levestandard, han har i Øjeblikket, specielt ikke som Socialminister, idet jeg først og fremmest er interesseret i at sikre dem, der lider Nød, det fornødne. Saa maa vi andre se at klare os.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Det er en lovlig flot Maade at affærdige dette Problem paa. Jeg har kun rejst det, fordi man overfor noget, der er et Principspørgsmaal, fra Ministeriets Side har nægtet at give Landbruget Produktionsprisen, en rimelig Løn for dets Varer. Jeg har ikke sagt, at man ikke har forsøgt at lappe lidt hist og her; men det er i de sidste Dage sagt fra Ministeriets Side, at man ikke vilde gaa med til at sikre en Smørpris af 3 Kr. pr. Kilo. Enhver, der kender noget til Landbrug — og jeg tror, jeg kender mere dertil end den højtærede Socialminister, idet jeg driver Landbrug —, vil vide, at netop en Pris af 3 Kr. pr. Kilo svarer til en rimelig Arbejdsløn i dette Erhverv. Hvis det virkelig er Meningen, at Socialministerens Interesser ikke strækker sig saa langt, at han vil sikre de Mennesker, som i denne Tid næsten paa alle

Omraader er stillet daarligere end de Lønarbejdere, der har Arbejde, ja, saa giver jeg ikke meget for det Samfundssind, der ligger bagved. En Husmand og Gaardmand faar ikke i Dag saa meget for deres Arbejde, som den Lønarbejder, der har Arbejde, faar. Det er en Kendsgerning, som kan dokumenteres med Tal. Et Billighedshensyn — og det er jo altid det, den højtærede Socialminister plæderer ud fra, det er det, han forlanger, at Oppositionen ogsaa skal tale, tænke og handle ud fra — maa givetvis kræve, at man behandler alle Befolkingslag ens. Jeg er enig med den højtærede Socialminister i, at Embedsmændene, hvortil baade han og jeg hører, maaske godt kunde taale en Nedsættelse i Dag —, men vi har ikke fra Regeringens Side set noget om, at Tjenestemændenes Lønninger skal nedsættes —, for i Virkeligheden vil vi kunne opretholde den Levestandard, vi har haft, selv med en ringe Nedsættelse. Det er ikke dem, jeg plæderer for, men det er for de Mennesker, som i denne Situation er stillet lige saa galt eller i mange Tilfælde ringere end Lønarbejdere.

Thomsen: Under en Forhandling som denne, som der sandsynligvis ikke kommer noget reelt ud af, er det maaske betimeligt, at vi, som har noget nærmere Berøring med det praktiske Liv end den højtærede Socialminister, søger at kaste Lys over afgørende Forhold, som synes skjult for dem, der giver Tonen an. Ogsaa paa dette Omraade skal det nok passe, at hvad der er skjult for den vise, er aabenbaret for den enfoldige.

Arbejderne bliver fattigere og fattigere, fordi de har for lidt at bestille. Bønderne bliver endnu fattigere, de bliver i Tusindvis insolvente, ikke fordi de har for lidt at bestille, snarere fordi de har for meget. Arbejdet skyder en stor Del af det øvrige Samfund fra sig, naar de ikke selv kan faa Lov til at fastsætte Lønnen, og Regeringens Støtte i saa Henseende mangler jo sjældent; man blæser Hensynet til Tilbud og Efterspørgsel en lang March, og man overlader saa for Resten til Bønderne at arbejde i 8 Timer — det vil sige 8 Timer om Formiddagen og 8 Timer om Eftermiddagen, med det Resultat, at naar de efter en lang Dag kan lægge sig, saa er de fattigere, end da de begyndte om Morgen.

Saadan er Vilkaarene for Landets bærende Erhverv, en moderne Form for Slaveri; og hvis ikke det godvilligt fandt sig deri, saa kunde Regering og Rigsdag spare sig Spekulation med Hensyn til Vinter-